

Koning van een andere wereld

Christus Koning, 34^e zondag door het jaar

DATUM	20 & 21 november 2021
VOORGANGER	Corinne van Nistelrooij
LEZINGEN	Openbaring van Johannes 1, 4 - 8
EVANGELIE	Johannes, 18, 33 - 37

OVERWEGING

In de jaarlijkse troonrede op de 3^e dinsdag in september hopen alle Nederlanders antwoorden te krijgen op nijpende vragen. Meestal gaan die vragen over geld. We willen weten hoeveel geld er is voor de jeugdzorg, de woningbouw, de terugdringing van de stikstofuitstoot. Dit jaar wilden we i.v.m. de wereldwijde pandemie horen hoe de zorg in ons land in de toekomst georganiseerd moet worden om toegankelijk te blijven voor ieder die het nodig heeft.

We hoorden de koning in september over plannen voor al deze onderwerpen maar ondertussen wachten we al 8 maanden op de formatie van een nieuw kabinet. Het lukt de partijen maar niet om samen tot een gezamenlijk beleid te komen. En ook het coronavirus heeft zich weer gemeld.

Het is logisch dat mensen zich afvragen: wat betekenen al deze ontwikkelingen voor mij persoonlijk? Voor onze manier van leven? Voor mijn toekomst en die van mijn kinderen? Onderzoek laat al jaren zien dat Nederlanders hun eigen leven een hoog cijfer geven, maar dat zij zich grote zorgen maken over het land en de wereld om hen heen. Deze onrust en onzekerheid worden nog gevoed doordat het maatschappelijk debat steeds vaker op polariserende toon wordt gevoerd. Ook in de tweede kamer, zoals afgelopen week weer bleek.

In de tijd van Jezus, zo horen we in het evangelie, leefde men onder de knoet van de Romeinen. Ze hebben later de tempel verwoest, het Joodse volk verstrooid en de eerste christenen vervolgd. Zwarte wolken dreven over de gelovigen. Er werd een strijd gestreden tussen kwaad en goed, tussen een koning te paard en een koning op een ezel.

En in die context vraagt Pilatus aan Jezus of hij koning is. "Ja", zegt Jezus. "Ik ben koning, maar niet zoals koningen van deze wereld, die heersen in macht en majesteit. Ik ben een koning die dienstbaar is aan de minsten. Voor hen wil ik er zijn, tegen de verdrukking in."

We zouden kunnen zeggen dat Jezus komt met een ándere troonrede. Hij komt als een dienaar, hij wil hoop geven aan mensen die niet meer durven hopen. Hij komt niet met voorstellen voor wetten en regels, hij komt niet, zoals bij ons op Prinsjesdag, in een koets van goud, maar met een hárt van goud. En dat is essentieel anders. Het gaat hem niet om de status of de macht, het gaat hem er om mensen nabij zijn. En dan juist de kwetsbare mensen, degenen die door anderen genegeerd worden of als waardeloos worden afgeschreven.

Jezus wil koning zijn van een ándere wereld. Een wereld waarin mensen beseffen dat God ieder van ons talenten heeft gegeven waarmee we elkaar van dienst kunnen zijn. Niet afwachten of de ander wat doet of de verantwoordelijkheid bij leidinggevendenden neerleggen, mopperen op wat de regering nu weer doet of nalaat, maar zélf in onderlinge verbondenheid bijdragen aan goed leven voor allen en alles.

Jezus doet ons geloven in een wereld die mooi is en goed, die we met elkaar kunnen creëren als we ons hart laten spreken. Zo'n wereld is een utopie, zult u misschien denken, een droombeeld. En dat is ook zo! Zo'n wereld, zo'n droombeeld heeft alles met God te maken, is zowel onbereikbaar als dichtbij, is alfa en omega, is van nu en van later. Het is ons gegeven, we hebben het hier ter plekke in handen en tegelijkertijd reiken we er naar, verlangen we er naar. Deze koning brengt ons terug bij de bron van ons bestaan én daagt ons uit om te goed te leven. Zijn troonrede zet niet de regering aan het werk, maar ons zelf!

Wat zijn jouw talenten? Waarin kun jij bijdragen?

Wanneer ben jij te veel op jezelf gericht en niet verbonden met anderen?

Waar vindt God in jou een thuis?

Tegen Pilatus zegt Jezus: "Ja, koning ben ik. Een koning die van alle mensen houdt". Hij kwam in de wereld om getuigenis af te leggen van de liefde van God; van het Ware, het Goede en het Schone. En dat doet hij, óók als hij kwetsbaar en onmachtig met de dood voor ogen voor Pilatus staat. Jezus, geboeid en toch vrij, geslagen en toch onverslagen, vernederd en toch fier rechtop. Een koning van formaat, een koning van liefde tegen alle verdrukking in.

We vieren vandaag Christus Koning. Officieel heet het feest: Christus Koning van het heelal. Dat klinkt groots en pretentius, en het heeft dan ook te maken met een God die niet van deze wereld is maar van veel meer.... Van alles waarvan wij dromen, van alles wat we niet waar kunnen maken en toch graag zouden willen. En tegelijkertijd laat Jezus zien, in de wijze waarop hij voor Pilatus staat, dat het grootse, het ultieme, óók in nederige kwetsbaarheid te vinden is.

Jezus moet de zuigkracht gevoeld hebben die van macht en heerschappij uitgaat. Maar hij liet zich niet verleiden door mensen die hem op de troon wilden zetten. Hij bleef de Liefde van God de Vader trouw, en werd daarmee beeld van de nieuwe schepping.

Volgende week begint de advent, de periode waarin we wachten op de geboorte van een kind. Met de geboorte van elk kind wordt die andere troonrede mee gegeven. De waarheid dat God niet en nooit ontmoedigd raakt over mensen. Met de geboorte van een kind wordt telkens de hoop en het verlangen geboren dat wij mensen de liefde in handen hebben, dat we de haat kunnen verdrijven. Laten we ons daarom goed realiseren wie we verwachten mogen. Geen grote sterke man, geen machtige koning. Maar iemand die koning is van een andere wereld en ons uitnodigt om juist die wereld op aarde te doen neerdalen. Vandaag vieren we dat Jezus in al zijn kwetsbaarheid een duidelijke keus heeft gemaakt. Aan ons de vraag of we zijn koninklijke weg naar die andere wereld willen volgen.